

Naše budoucnost v Božím úmyslu

„Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.“ Jeremiáš 29,11;

V těchto dnech na přelomu roku hodně lidí bilancuje rok uplynulý a přemýšlí o tom, co bude dál. Zvažují svou budoucnost, své cíle a plány. Je to jejich světlo na další cestě životem. Spoléhají přitom často na své schopnosti a síly. A ti, kdo si uvědomují, že jejich cesta k dosažení jejich cílů a plánů může být ovlivněna nepředvídatelnými událostmi a okolnostmi, vzývají štěstěnu. Zdraví a štěstí patří pravděpodobně k nejčastějším hodnotám, které si lidé v původně křesťanské civilizaci přejí do nového roku.

Moudrý král Šalomoun a prorok Jeremiáš shodně říkají, že člověk nemá svou cestu zcela ve své moci (Př 16,9; Jr 10,23). Pro někoho to může být nepřijatelné tvrzení. Vyrůstáme a žijeme v prostředí, které v nás živí pocit nezávislosti a přesvědčení o tom, že jsme sami v sobě bohové. Jaká škoda! Určitě mnozí lidé ani nevědí, že pocit bohorovnosti a nezávislosti na svém Stvořiteli je projev pýchy, o níž je známo, že předchází pád. Je to rozšířený klam, stejně jako mnoho dalších lží a klamných myšlenek.

Co tedy máme přát svým blízkým a přátelům? Jen zdraví, štěstí, spokojenost ... nebo k nim přidat i přání, aby poznali, že naše budoucnost více záleží na Bohu Stvořiteli a na jeho synu Ježíši Kristu / Jehošuoovi Mesiášovi a navíc jim přát Boží požehnání?

Někteří lidé jsou přesvědčení, že existují vesmírné principy, jejichž dodržování se jim vrací v podobě příznivě nakloněného osudu. I Job se snažil o něco podobného, když se snažil být *muž bezúhonný a přímý, bohabojný a odvracející se od zlého*. Job však věděl, že bez Boha to nestačí. Ano, ten, kdo se vyhýbá zlu, snaží se být přímý a bezúhonný bývá zpravidla v životě šťastnější. Celý vesmír je totiž stvořen Bohem podle jednoho úplně nejzákladnějšího principu. Není to tajemství. Stvořitel, když prohlásil, že „*všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré*.“ vyjádřil svou spokojenost nad tím, že celé jeho dílo podporuje život. To je základní stvořitelský, chcete-li vesmírný, princip. **Dobré je to, co podporuje život**. Svěříme-li svou budoucnost Bohu, našemu Stvořiteli, jehož úmysly s námi jsou pokoj a naděje, jak píše prorok Jeremiáš, můžeme mu věřit, protože když Ježíš říká, že jen Bůh je dobrý (Mt 19,16-17), znamená to, že všechno, co Bůh dělá, podporuje život.

Proč by nám Bůh přál špatnou budoucnost nebo o nás ztratil zájem? Popřel by tím sám sebe. Jeho cílem je, aby člověk nemusel umírat. Poslal svého syna, aby

nám všem vykoupil naději na věčný život. Proč by posílal svého syna, aby dobrovolně podstoupil smrt a dal tak za nás výkupné, kdyby mu nezáleželo na našich životech. Budoucnost založená na vztahu k Bohu – Otci a jeho synu Ježíši Kristu je budoucnost bez konce, bez časového limitu. Naše pomíjivost je jen do doby, než bude zahlazena smrt, jako poslední Boží nepřítel (1Kor 15,26). A kdo opravdu věří v Krista, i kdyby zemřel, bude žít (J 11,25).

Zní to asi někomu jako sci-fi, ale celá Bible odhaluje přemýšlivému a pozornému čtenáři pozoruhodné myšlenky a Boží plány, které by jistě vyvolaly nadšení u mnohých lidí, kdyby o nich věděli. Konkrétnější obrazy najdete v Bibli například v Izajášovi 2,4; 11,7; 65,25;

Před našima očima se již několik sedmiletí odehrává proces vedoucí ke zbourání starého uspořádání světa, aby z propasti mohla vyjít šelma, která dovede většinu lidí ke vzpouře proti Bohu. Místo naděje na lepší život nabízí synové toho Zlého jen strach. Strach z války, strach ze ztráty životní úrovně, z neléčitelných nemocí, z násilí a ze ztráty životních jistot a k tomu ještě vytvářejí zmatek a chaos v myslích mladých lidí a útočí na přirozený Boží řád, aby vyvrátili lidi duševně z kořenů, z nichž vyrostla křesťanská civilizace.

Jsou před námi bezesporu obtížné časy, s nimiž bude těžké se vyrovnat (2Tm 3,1). Lidé hledají vůdce, kteří by je zbavili strachu, jenž na ně doléhá a bude doléhat více a více. Boží slovo nás nabádá, abychom nepodlehli tomu strachu a nespolehali na lidské vůdce, v nichž záchrana není (Žalm 146,3; Iz 2,22; Žalm 118,9; Jr 17,5). Ježíš nás povzbuzuje abychom se ve všem spolehli na našeho nebeského Otce (Mt 6,25-33; 10,28-31).

Až přijde správný čas Bůh varuje svůj lid před jeho a Beránkovým hněvem neboť neučiní nic, bez toho aby to dopředu oznámil svým služebníkům (Am 3,7). Jsme děti světla a to znamená, že máme lidem ukazovat cestu za tím světlem a pomáhat jim. Ať už se bude dít cokoli. Ať lidé vidí, že naši budoucnost nevidíme jen v pachtění se za lepší životní úrovní a za jistotou bezpečí, vykoupenou podřízeností silám zla. Naše budoucnost je založená na důvěře Bohu, že jeho úmysly s námi jsou jen dobré a vedou nás k věčnému životu. Takovou budoucnost přejí nám všem.